

De bokkenzang. Vinex Groningen

Het is een regenachtige zondag. Door een toevallige samenloop van omstandigheden ben ik weer in de Klinze in Aldtsjerk. Omdat mijn stemming dat aangeeft, heb ik gevraagd of ik mag lunchen in het restaurantgedeelte van de State. Het is een mooie stille zaal met een rijk gedecoreerd plafond. De tafels zijn gedekt met wit damast en de ober steekt voor mij een kaars aan.

'Wij waren eens in Rome in de St. Pieter en verbaasden ons daar over de overstelpende rijkdom gefinancierd door de jubelaflaat. Op de Via dei Campi hebben we in een sober kerkje een kaars gebrand, onze eerste.'
Ik drink droge sherry en kijk naar de donkere torenhoge beuken die rond dit noordelijk palazzo staan.

Het is mijn bedoeling om een toeristische route te zoeken tussen de Ecologische Hoofdstructuur Slochteren en de Hondsrug. Het moet een route worden voor wandelaars, fietsers, ruiters en kanovaarders. De opgave is om van de Waddenzeedijk bij Bierum tot Kiel bij Schoonoord te komen. Ik bestel de gevulde vissoep.

Vanaf de Klinze loop ik langs het uitleggegebied met sneldekking, naar de twaalfde-eeuwse kerk van Aldtsjerk. Een koor is aan het zingen. Ik ga onder in een gevoel van harmonie. Dan komt het publiek binnen. Na de pauze zijn de mensen er niet meer voor mij en ben ik alleen met Rachmaninov.

Gisteren hebben we met de motor de vaarroute gezocht. Via de haven van Delfzijl zijn we naar Bierum gereden. Vandaar voorzover dat kan langs de Grootte Heekt naar het Damsterdiep bij Appingedam. Het Schildmeer, het afwateringskanaal van Duurswold, Woudsbloem, Slochter Ae en dan houdt het op. De dwarsverbinding Groningen Winschoten is ook nu nog een barrière. De opbouw van de Groningse geologie is zo dat de route naar het zuidoosten over Slochteren hoort te lopen. Van-

uit de stad Groningen liepen de verkeersstromen via Slochteren naar Appingedam of Winschoten, Wedde, Sellingen, Ter Apel. De kano zal opklapbare wielen moeten hebben om via het Achterdiep in het Winschoterdiep te komen.

We hebben de tocht 'gevaar' met de motor. Vanaf het Winschoterdiep zijn we Drenthe ingereden en bij Ter Apel er weer uit. Toen we binnen zaten met het uitzicht op het Klooster, viel een gordijn van regen, zichtbaar door de donkere torenhoge beuken. We bestelden een borrel die er goed inklapte, John nam menu 1 en ik iets moeilijks. Een paar dagen geleden was ik hier ook met een bevriend 'waarnemer'. We spraken over het verschil tussen wat de horeca biedt en wat we graag geboden zouden zien. Over de wenselijkheid en de waarschijnlijke onmogelijkheid. Het was hem opgevallen dat er een ontwikkeling in de reclame is die kwaliteit belachelijk maakt. Hij noemde een op zichzelf goed filmpje van een bouwmarkt waarin de ene buurman overdreven doet over het zoeken naar hoogwaardige bouwmaterialen en de andere buurman steeds de naam van de bouwmarkt noemt.

Kwaliteit heeft natuurlijk niet voor iedereen dezelfde verschijningsvorm. Maar wanneer de woonkwaliteit van de ene buurman de leefkwaliteit van vele anderen verziekt, is er iets mis. Wat is dan de drijfveer van het beleid dacht ik terwijl we door een Vinex-locatie reden.

Het Groningse deel van de kanoroute heb ik in omgekeerde richting nog eens gereden, op een avond. Het was bijna de kortste nacht en het werd pas na elf uur donker. De wind, die dagenlang een koudegebied met veel regen had aangevoerd uit het noorden, was die dag naar het zuiden gedraaid. Het land was stil en leeg en het was om tien uur die avond al zo warm dat de regen weer opsteeg als ijle nevel.

Het Achterdiep heeft zich tot nu toe kunnen onttrekken aan de omzethonger van de woningindustrie en vormt nog een harmonieus geheel. Ik pakte een willekeurige afslag over het diep, reed door tot de eerste brede tocht en zocht die zigzaggend naar het noorden telkens weer op. De autoweg naar Slochteren moet worden overgestoken en heeft aan de noordkant een vrij steil talud. Nadat de N-387 is gekruist is het makkelijk, nog wat dammen en dan via Woudsbloem, de Slochter Ae. Ik wil de eerste tocht alleen maken dus moeten de opklapbare wielen makkelijk te bedienen zijn.

Ik wil niet omslaan en bij het uitstappen sta je altijd in de brandnetels. Je moet nogal wat doen om het Vinex-gevoel even kwijt te zijn.

